

Notícies

Assemblea General

El president, David Serrat, va fer un balanç dels tres anys de la seva presidència. Recordà que el dia 10 d'octubre, coincidint amb la commemoració del 20è aniversari de la publicació del *Llibre blanc de la natura als Països Catalans*, l'IEC i la Generalitat van signar un protocol per dur a terme el projecte «Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica», però encara no s'ha signat el conveni que ha de dotar de pressupost el projecte per a aquest any 1997. El president fa saber que la voluntat de la ICHN és realitzar el projecte i, que si la Generalitat no es defineix aviat, es buscaran altres fonts de finançament.

També explicà que s'estan fent gestions per cedir el fons de llibres de la ICHN, que des de fa molt de temps està emmagatzemat i no es pot consultar, a la Universitat de Girona, perquè formi part de la biblioteca de la nova titulació de ciències ambientals. Finalment, va agrair la feina feta pels socis que deixen el Consell Directiu.

A continuació la secretària, Montserrat Inglès, va fer una breu història de la modificació del Reglament intern que ha estat necessària per adaptar-lo als Estatuts i a les noves necessitats de la ICHN. Recordà que ha estat elaborat per una comissió formada per membres del Consell Directiu, revisat pel Consell Directiu i, finalment, posat a disposició dels socis, que hi podien presentar esmenes. L'Assemblea l'aprovà. També va fer un resum de l'activitat de la ICHN durant l'any 1996, que és explicada en la *Memòria d'activitats* de 1996.

El tresorer, Ferran Rodà, exposà l'estat de comptes i, destacà que el balanç econòmic és positiu, ja que l'IEC ha anat assumint despeses d'administració i els ingressos s'han mantingut. Demanà als socis que presentin iniciatives per dur a terme. L'Assemblea aprovà els comptes presentats pel tresorer.

A continuació es va procedir a l'elecció dels nous membres del Consell Directiu. Es van emetre 42 vots, dels quals tots van ser vàlids, i va ser escollida la candidatura següent:

Vicepresidència	Josep Germain i Otzet	37 vots
Secretaria	Joaquim M. Nogués i Carulla	39 vots
Vocalies	Ramón Batalla i Villanueva	39 vots
	Josep Biosca i Munts	39 vots
	Carles Castell i Puig	40 vots
	Maria Pery i Ventosa	39 vots
	Maria Sala i Sanjaume	41 vots
	Antoni Sánchez i Cuxart	40 vots

Un cop feta la renovació de membres, la composició del nou Consell Directiu és la següent:

Presidència	David Serrat i Congost
Vicepresidència	Josep Germain i Otzet
Secretaria	Joaquim M. Nogués i Carull
Tresoreria	Ferran Rodà De Llanza
Vocalies	Ramon Batalla i Villanueva
	Josep Biosca i Munts
	Francesc Calvet i Rovira
	Carles Castell i Puig
	Xavier Oliver i Martínez-Fornés
	Maria Pery i Ventosa
	Maria Sala i Sanjaume
	Antoni Sánchez i Cuxart
	Ignasi Soriano i Tomàs

Premis

El jurat del **Premi per a estudiants**, convocatòria del 1996, ha decidit deixar el premi desert.

El jurat del **Premi Memorial Albert Pérez-Bastardas** ha decidit deixar el premi desert.

El jurat del **Premi de Mineralogia per a Estudiants Universitaris**, ha decidit atorgar el premi al treball *Estudi mineralògic de clínker de ciment de Tuzla (Bòsnia Oriental)*, de Maria Acero, Sandra Blasco, Carme Cirera, Anna Graell, Òscar Gratacòs i Montserrat Grinyó.

Centro de Investigaciones Ambientales de Madrid (CIAM)

El Centro de Investigaciones Ambientales de Madrid «Fernando González Bernáldez» va ser creat per un acord entre la Consejería de Medio Ambiente y Desarrollo Regional de la Comunidad de Madrid i el Departamento Interuniversitario de Ecología de Madrid (Universidades Complutense y Autónoma) amb l'objectiu d'elaborar i difondre la informació científica que pugui ser aplicable als problemes de gestió dels espais naturals protegits i els processos ecològics bàsics.

A causa de l'interès i de la novetat de molts dels projectes que s'hi estan duent a

terme, la ICHN no ha volgut deixar passar l'oportunitat d'obrir una línia de col·laboració amb aquest centre d'investigació. En aquest sentit ja s'han establert els primers contactes relacionats amb temes com les xarxes ecològiques de conservació i la planificació estratègica de la diversitat biològica.

És important recordar que el CIAM és la seu de la secció estatal de la Federació de Parcs Naturals i Nacionals d'Europa (FNNPE) i que forma part del Centre Europeu de Conservació de la Naturalesa (ECNC).

Publicacions

• Es disposa de diversos exemplars de la publicació del Consell d'Europa *The Pan-European Biological and Landscape Diversity Strategy*. Qualsevol persona interessada a consultar-la o a adquirir-ne d'un exemplar, pot contactar amb la secretaria de la ICHN.

Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica (EDB). Tractats, recomanacions i directrius internacionals

Com a part dels treballs previs a la redacció de l'EDB, s'ha fet una recopilació de més de seixanta tractats, recomanacions i directrius internacionals relacionats amb la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica.

Aquest treball té dues clares aplicacions pràctiques:

- La primera és definida per la necessitat d'entregar als especialistes encarregats de l'elaboració dels estudis de base un recull dels tractats i de les recomanacions internacionals que són aplicables en el seu àmbit d'especialitat.
- La segona està més lligada a les etapes posteriors del procés estratègic, precisament quan s'elaborin els objectius i les propostes d'actuació, ja que caldrà garantir que aquestes estiguin en

consonància amb els nombrosos compromisos adquirits per la comunitat internacional en relació amb la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica.

Qualsevol persona interessada a disposar de la llista dels tractats, recomanacions i directrius internacionals seleccionats o del text complet d'algun d'aquests documents, pot sol·licitar-los a la Secretaria de la ICHN.

També es pot demanar a la Secretària de la ICHN el text de la ponència «La incorporació dels tractats i les recomanacions internacionals en el procés d'elaboració de les estratègies nacionals per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica», enviada al Seminari Internacional sobre Desenvolupament Sostenible a la Mediterrània que va tenir lloc a Palma de Mallorca el passat mes de març.

Connectors ecològics i paisatgístics

El dissabte 22 de març va tenir lloc la segona sortida pràctica del cicle de sortides sobre connectors ecològics i paisatgístics que du a terme la Institució. Aquesta vegada, a la comarca del Vallès Occidental, es varen recórrer els terrenys que formen la Via Verda Sant Llorenç-Collserola.

Durant la sortida es varen comentar diferents aspectes sobre el medi natural, el planejament urbanístic i els usos i les activitats que tenen lloc en els terrenys de la Via Verda Sant Llorenç-Collserola.

De totes les qüestions plantejades, unes quantes són mereixedores d'una atenció especial:

- Cal establir un model d'ordenació del territori que garanteixi la coexistència i la integració dels tres sistemes en què aquest

s'estructura: el sistema d'espais lliures i naturals, el sistema urbà i el sistema d'infraestructures i comunicacions.

Quan es parla de coexistència entre els tres sistemes, s'han de tenir presents les prioritats següents:

- mantenir les connexions ecològiques i paisatgístiques en totes les escales;
- conservar la diversitat biològica i paisatgística i millorar la qualitat ambiental;
- restaurar i rehabilitar els indrets naturals malmesos, i integrar i reestructurar les zones de contacte amb les àrees urbanes i les infraestructures;
- garantir la separació de les àrees de creixement urbà, i facilitar la penetració de falques verdes cap al seu interior;

Connectors ecològics i paisatgístics

- incorporar els requeriments de conservació del medi natural i del paisatge i les estratègies connectives en els diferents projectes i en els instruments de planejament;

- promoure els valors educatius, culturals i lúdics dels espais lliures i naturals.

Calen propostes de la mateixa magnitud que els problemes que es pretenen solucionar. Mentre que fins a la data moltes de les iniciatives endegades ho han estat locals, la Via Verda Sant Llorenç-Collserola és una proposta d'àmbit comarcal/metropolità capaç d'aportar solucions en aquest àmbit i, alhora, integrar les diferents propostes que s'estan executant localment.

S'ha d'avançar en la definició de les bases ecològiques i tècniques que han de regir el disseny dels connectors ecològics i

paisatgístics, fomentant un enfocament intersectorial i interdisciplinari, i sortint dels estrets marges en que es tanquen moltes propostes conservacionistes.

També es va remarcar la conveniència d'afavorir la difusió de totes les dades i experiències adquirides, i d'establir projectes de demostració de caire emblemàtic i estratègic, com és el cas dels connectors ecològics i paisatgístics.

Finalment, es va insistir en la necessitat de dissenyar un model de gestió activa, integrada i sostenible dels connectors ecològics i paisatgístics que, com la Via Verda Sant Llorenç-Collserola, acompleixen una important funció d'ordenació del territori, de conservació del medi natural, i de millora de la qualitat de vida en àrees densament urbanitzades.

Memòries dels cursos Naturalistes

Gestió de fauna: Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa

Els dies 5 i 6 d'abril, es va realitzar el curs de Gestió de Fauna al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa a Can Jordà (Santa Pau) seu de l'equip gestor. L'activitat, organitzada conjuntament amb la Institució, el Parc Natural i el Museu dels Volcans, va comptar amb Emili Bassols, biòleg i responsable de l'àrea de patrimoni natural, com a professor. El curs es va estructurar en dues sessions per dia: una de teòrica i una de pràctica. Dissabte, després d'una breu exposició sobre diferents aspectes relacionats amb la gestió de la fauna i d'una introducció a les característiques d'aquest espai protegit,

vàrem fer una sortida al camp per mostrar sobre el terreny la implicació de les diferents polítiques (forestals, cinegètica...) en la gestió. El diumenge a primera hora, varem fer pràctiques de ràdio seguiment amb l'objectiu de localitzar cabirols i ens varem apropar al riu Ser per parlar del musclo de riu, com a exemples d'alguns dels projectes de recuperació i reintroducció d'espècies. La darrera sessió va acabar mostrant la utilització del sistema d'informació geogràfica (GIS) del Parc Natural com a eina per a la gestió.

Recull de legislació

Normes reguladores de la pesca continental a Catalunya

Ordre del 19 de febrer de 1997, per la qual es fixen els períodes hàbils i les normes generals relacionades amb la pesca a les aigües continentals de Catalunya per a la temporada 1997 (DOGC núm. 2340, del 27 de febrer de 1997)

Resolució del 21 de març de 1997, per la qual es modifica el pla tècnic d'ús i gestió de diverses zones de pesca controlada per a la temporada 1997 (DOGC núm. 2361, de l'1 d'abril de 1997)

Declaració de refugi de fauna salvatge

Ordre del 13 de març de 1997, per la qual es declara refugi de fauna salvatge les finques can n'Ametller i la Soleia, situades al terme municipal de Castellar del Vallès (DOGC núm. 2361, de l'1 d'abril de 1997)

Legislació estatal

Projecte de Llei per la qual es modifica la Llei 4/1989, del 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna salvatges (BOCG núm. 25-1, del 18 de desembre de 1996)

Dictamen de la Comissió per la qual s'autoritza la participació d'Espanya en el Fons per al Medi Ambient Mundial reestructurat i la contribució corresponent a la Primera Reposició de Recursos (BOCG núm. 15-4, de 19 de desembre de 1996)

Publicacions

- Ha estat publicat el *Pla Delta XXI: directrius per a la conservació i el desenvolupament sostenible del delta de l'Ebre*, del qual n'és autor Carles Ibáñez. El contingut d'aquest pla ja es va presentar el passat 12 de desembre de 1996 en el marc de les Jornades sobre el delta de l'Ebre que van tenir lloc a l'IEC. El preu d'aquesta publicació, per als socis de la ICHN, és de 1.200 ptes. Per obtenir-la cal adreçar-se a:
SEO/BIRDLIFE
Carrer Major, 10 1r.
43580 Deltebre
Tel. 977- 48 07 41

També es disposarà d'uns quants exemplars per a consulta, a la Secretaria de la ICHN.

Agenda

Els cursos naturalistes de la Institució

24 i 25 de maig de 1997. Deltebre

Els ocells del delta de l'Ebre, II: aspectes de la seva biologia

Coorganitzat amb el Parc Natural del Delta de l'Ebre

Professor: *Vicente Fouces*

14 i 15 de juny de 1997. Deltebre

Flora i vegetació del delta de l'Ebre

Coorganitzat amb el Parc Natural del Delta de l'Ebre

Professor: *Antoni Curcó*

12 i 13 de juliol de 1997. Vielha

Amfibis i rèptils del Pirineu: tècniques d'estudi

Coorganitzat amb el Centre de Recerca d'Alta Muntanya, UB i el Museu Comarcal de la Noguera

Professor: *Joan Manel Roig*

Carboneig al Montseny

Aquesta sortida, que s'havia programat per al passat mes de maig, ha estat ajornada fins a la propera tardor. Més endavant us en darem més dades.

Sessions conjuntes

També per a la propera tardor us anunciarem les dates i continguts de la sessió conjunta ICHN-SCB. Aquest any s'inclourà dins dels actes del 90è aniversari de l'IEC i el tema a tractar serà la biodiversitat.

S'està preparant una sessió conjunta ICHN-SCG-SCOT que porta per títol **Paisatge i turisme. Perspectives de futur**. Hem convidat la geògrafa Ivette Barbaza per fer la conferència central de la sessió, i després hi haurà una taula rodona amb la participació de la resta de ponents i del públic que hi assisteixi. Més endavant us en darem totes les dades.

Altres sessions

El llibre blanc de la natura: el reconeixement de la natura com a forma d'ordenació del territori, a càrrec de Josep M. Camarasa. Aquesta conferència està emmarcada dins el seminari de recerca «Aportacions catalanes en el camp de la urbanística i de l'ordenació del territori, des de Cerdà als nostres dies», que ha organitzat la SCOT per a aquest curs 1996-1997.

13 de juny de 1997, a les 19 h, a la seu de l'IEC.

La ICHN està col·laborant en l'organització d'un seminari internacional sobre deltes que tindrà lloc al delta de l'Ebre a principis d'octubre, del qual us donarem el programa en el proper NOTÍCIES.

També s'estan preparant unes Jornades sobre les energies eòliques i l'impacte que provoquen sobre el medi natural.

Recordeu

Horari d'atenció als socis de la ICHN

Dilluns i dimecres, de 16 h a 20 h

Dimarts, dijous i divendres, de 9 h a 13 h

Adreça electrònica: ichn@iec.es

Comitè de Redacció:

Antoni Sánchez

Col·laboradors:

Emili Bassols, Xavier Baulies, Xavier Béjar, Josep Germain, Ramon Grau, Joaquim M. Nogués i Maria Sala

Avis

El curs naturalista **Amfibis i rèptils del Pirineu: tècniques d'estudi**, programat per els dies 5 i 6 de juliol de 1997, tindrà lloc el cap de setmana següent, és a dir, els dies 12 i 13 de juliol de 1997.

Nova centraleta

Properament, l'IEC canviarà la centraleta per una de digital. Amb aquest motiu, ha calgut canviar el número de telèfon i el número de fax. A més, hi ha un telèfon directe per a cada filial.

Tel. centraleta 93-270 16

20

Directe ICHN 93-270 16 52

Fax 93-270 11 80

fundada el 1899

ICHN
Institució Catalana
d'Història Natural

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Redacció: ICHN

C. del Carme, 47

08001 Barcelona

Tel. 932 701 652

Fax 932 701 180

Imprimeix: IMPREMTA BADIA, SL

Maqueta: Albert Beltran

Dipòsit Legal: B-39829-1995

Els canvis en els usos i cobertes del sòl (LUCC, Land Use and Cover Change): un projecte conjunt de recerca de l'IGBP i l'IHDP

El dia 10 de març de 1997 Xavier Baulies, director de l'oficina internacional del projecte LUCC, va presentar-nos el projecte, del qual us fem un resum.

Els objectius generals del projecte són:

- Aconseguir una millor comprensió dels principals factors que incideixen en els usos i cobertes del sòl.
- Investigar i documentar les dinàmiques temporals i geogràfiques dels usos i cobertes del sòl.
- Definir la relació existent entre sostenibilitat i ús del sòl.
- Comprendre la interrelació que hi ha entre el LUCC, biogeoquímica i clima.

Durant les properes dècades, els efectes globals dels canvis produïts en els usos i cobertes del sòl (LUCC) poden ser tan significatius, o més, com els derivats del canvi climàtic potencial. A diferència del canvi climàtic estricte, els canvis en els usos i cobertes de sòl constitueixen un dels factors indiscutibles del canvi mediambiental global. Aquests canvis i les seves conseqüències s'estan fent sentir cada cop més en àmbits que van des de l'escalfament climàtic potencial a la degradació del sòl i la pèrdua de la biodiversitat, i des de la producció alimentària a la propagació de malalties infeccioses.

Tot i la importància que té el LUCC, la nostra valoració sobre l'abast i el sentit d'aquest canvi, de les seves arrels humanes i biofísiques i dels seus vincles amb altres aspectes del canvi global, encara és insuficient. Una prova d'aquesta manca de coneixement és el fet que encara no hi ha un mapa global dels usos agrícoles, que no disposem de variables idònies per mesurar l'abast del canvi en les cobertes de sòl com els boscos i les pastures, i que encara no hem estat capaços d'elaborar i projectar models sobre els canvis d'usos i cobertes del sòl d'una manera integrada.

Des que es va començar a desenvolupar el projecte central del LUCC es va constatar la necessitat d'assumir una perspectiva interdisciplinària, necessitat que s'ha vist reflectida en el patrocini conjunt del projecte

per part de l'IGBP (International Geosphere-Biosphere Programme) i l'IHDP (International Human Dimensions Programme on Global Environmental Change). Des del principi, la comunitat de les ciències físiques i la de les ciències socials es van implicar activament en la planificació i implementació del projecte, i aquest plantejament pluridisciplinari seguirà sent en el futur un *modus operandi* important.

El LUCC s'estructura en tres àmbits de treball:

Àmbit 1. Dinàmica dels usos del sòl: anàlisi comparativa de casos d'estudi.

Àmbit 2. Dinàmica de les cobertes del sòl: observacions empíriques i models de diagnosi.

Àmbit 3. Models regionals i globals integrats.

Finalment, es pot dir que el LUCC s'articula al voltant de cinc grans qüestions:

- De quina manera l'activitat humana ha canviat les cobertes del sòl al llarg dels darrers tres-cents anys?
- Quines són les principals causes humanes del canvi dels usos del sòl en contextos geogràfics i històrics diferents?
- De quina manera els canvis dels usos del sòl incidiran en les cobertes del sòl durant els propers cinquanta a cent anys?
- De quina manera les dinàmiques humanes i biofísiques immediates repercuteixen sobre la sostenibilitat de certs tipus concrets d'usos del sòl?
- Quines conseqüències tindran els canvis climàtics i biogeoquímics globals sobre els usos i cobertes del sòl i viceversa?

Per obtenir més informació sobre aquest projecte, cal adreçar-se a la seva seu central:

Land Use and Cover Change (LUCC)
Core Project Office
Institut Cartogràfic de Catalunya
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
Tel.: 93-4252900
Fax: 93-4267442
E-mail: lucc@icc.es
URL: <http://www.icc.es/lucc>

Homenatge a Emili Huguet del Villar

Commemoracions

Us recordem totes aquelles commemoracions que des de l'àmbit de les Nacions Unides es preveuen des d'ara fins a finals de 1997 en relació amb el medi ambient:

5 de juny

Dia Mundial del Medi Ambient

17 de juny

Dia Mundial per a la Lluita contra la Desertificació i la Sequera

16 de setembre

Dia Internacional per a la Preservació de la Capa d'Ozó

Última setmana de setembre

Dia Mundial Marítim

Segon dimecres d'octubre

Dia Internacional per a la Reducció dels Desastres Naturals

29 de desembre

Dia Internacional per a la Diversitat Biològica

Si algú està interessat en commemoracions de més llarga durada, cal recordar que ens trobem en la Dècada per a la Reducció dels Desastres Naturals (1990-1999), i que l'any 1998 serà l'Any Internacional dels Oceans.

Dins del programa d'activitats de la ICHN dedicat a «Naturalistes oblidats», el dia 5 d'abril d'enguany es va celebrar, a la seu de l'IEC, la sessió consagrada a la figura d'Emili Huguet del Villar.

En primer lloc, el geògraf Jordi Martí, autor del llibre *Emilio Huguet del Villar, 1871-1951: cincuenta años de lucha por la ciencia*, publicat el 1984, i descobridor i editor de l'obra pòstuma d'Huguet, la *Geoedafología*, va presentar les vicissituds vitals i professio-nals d'aquest naturalista, que de jove va emigrar a Amèrica endut per la seva inquietud personal i de vell va haver d'exiliar-se al nord d'Àfrica, on va morir. Martí va ressaltar la formació autodiacta d'Huguet del Villar, que no va passar per cap universitat i que, a través del seu exercici com a professor de geografia a l'Argentina, s'interessà per l'aproximació global a les relacions entre l'home i el medi natural característica d'aquesta disciplina. A partir d'aquí, Huguet va interessar-se per dos camps de recerca claus dins de l'aproximació ambientalista: la botànica i l'edafologia. Martí el va situar en el context de les pugnes metodològiques de la primera meitat del segle xx –opció positivista enfront dels enfocaments neoromàntics dominants en la geografia del seu temps– i la seva fallida inserció en els medis acadèmics catalans i espanyols, malgrat els diversos reconeixements als seus treballs, que culminaren en l'encàrrec de dirigir la Subcomissió Mediterrània de la Societat Internacional de Ciències del Sòl (1929-1951).

A continuació, l'edafòleg Jaume Porta, que ha establert clarament a les seves publicacions el paper d'Huguet del Villar com a figura promotora de la seva disciplina a Catalunya i a Espanya, va aportar com a material inèdit la correspondència entre Huguet i els professio-nals que, en el moment inicial del CSIC, contribuïren a solidificar la pràctica de l'edafologia. A partir de les cartes creuades entre José María Albareda, Tomás Alvilla i Huguet del Villar, Porta va subratllar que, més enllà dels problemes de caràcter personal, les difícils relacions d'Huguet amb el CSIC responien a desacords científics. La classificació de sòls elaborada per Huguet arribà després que internacionalment la de Marbutt hagués estat substituïda per la proposada per Baldwin. I d'altra banda, Albareda, que procedia del camp de la mineralogia i de la química, era partidari d'un enfocament més analític que el d'Huguet. Aquest darrer –potser degut a la seva procedència del camp de la geografia– tendia a fer predominar les aproximacions morfològiques a través de l'estudi dels perfils i la seva localització geogràfica.

La biòloga Marta Estrada, autora de l'article *Notes sobre l'obra geogràfica i geobotànica d'Emili Huguet del Villar*, publicat el 1981, va presentar les principals aportacions conceptuals i metodològiques d'Huguet del Villar en el camp de la geobotànica i les avaluà a la llum de les darreres tendències en

aquest camp de recerca. Del manual *Geobotànica* d'Huguet del Villar, Estrada va destacar tant l'estructura lògica rigorosa com la visió dinàmica de la geobotànica, seguint les passes de l'americà Clements i no pas les de l'escola francesa de Braun-Blanquet, més influents en les nostres latituds. Específicament, va destacar que el concepte bàsic d'aquesta escola, és a dir l'*associació* de les plantes en un mateix medi, implica l'existència de nexes biològics més enllà de la mera coexistència física. El terme introduït per Huguet del Villar, *sinècia*, és, en canvi, neutra i més similar a la moderna noció d'*assemblatge*. En contrast amb el relatiu oblit de l'Huguet edafòleg, Estrada va indicar la persistència de les seves idees geobotàniques, si més no a Barcelona, i l'existència d'un notable deixeble, com és el professor Cuatrecasas.

El geògraf Francesc López Palomeque, autor d'una memòria inèdita sobre Huguet del Villar, va centrar-se en l'activitat d'aquest naturalista com a geògraf, amb una atenció especial al concepte central d'*ecètica* i al tractament que en deriva: la natura, entesa com a medi en el qual viu l'home i com a recurs per al desenvolupament social. López Palomeque va denunciar, a continuació, la manca de continuïtat de l'aproximació científica d'Huguet del Villar en la geografia catalana i espanyola i donà quatre arguments per explicar aquesta anomalia: en primer lloc, els evidents problemes de personalitat d'aquest científic; en segon lloc, la manca de simpatia dels medis acadèmics del país per l'aproximació ambientalista i positivista que Huguet representava; en tercer lloc, la proximitat de la seva concepció geogràfica a la geopolítica, cada vegada més sospitosa d'ideologisme; i en quart lloc, la resistència que suscitava l'aportació de novetats científiques procedents d'un investigador aïllat. López Palomeque, en canvi, va indicar l'ús que de les teories geogràfiques d'Huguet del Villar han fet els economistes espanyols fins a temps ben recents.

El moderador, l'historiador Ramon Grau, va fer balanç de les intervencions anteriors i va subratllar-ne les coincidències: el rigor intel·lectual i l'actualitat de moltes de les idees d'Huguet, tant en el camp de la geografia en general com en els de la geobotànica i la geoedafologia en particular. Des de la seva perspectiva d'estudis de la cultura científica, Grau va insistir en el relatiu anacronisme d'un Huguet positivista fins tan entrat el segle xx, però, al mateix temps, va subratllar el valor intrínsec de les seves aportacions, -amb independència de la influència social que poguessin obtenir. Dibuirà la concepció fortament individualista del treball intel·lectual –comparable a la d'alguns dels grans creadors científics del segle XIX–, com la clau per entendre, per un costat, la seva gran ambició, manifestada per exemple en l'afany per crear un llenguatge científic, i per un altre, el fracàs final d'una empresa que hauria hagut de generar un consens dins les comunitats científiques de geògrafs, botànics i edafòlegs.